

BIULETYN

CZYTELNIA
REGIONALNA

435

SOLIDARNOŚĆ

NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA

27.06.1999 r.

Z REGIONU

Radom 1999.06.22.

STANOWISKO nr 1

Posiedzenie ZR

- wtorek, 22 czerwca 1999 r

Wtorkowe posiedzenie ZR zostało zdominowane przez tematykę związaną z trudną sytuacją w zakładach pracy naszego regionu.

Przewodniczący "S" w ZM "Łucznicz" Zbigniew Cebula przedstawił problemy tego przedsiębiorstwa i pracowników tam zatrudnionych. Wspomniał o niewypłaconiu pensji, braku zamówień rządowych na II półrocze br. i jasnej odpowiedzi ze strony władz RP na temat dalszych losów ZM.

Wspomniał też o wydzieleniu spółek z "Łuczniczka" - od 1 czerwca usamodzielniony został Zakład Maszyn do Szycia na Gołębiowie, a od 1 lipca tej samej operacji ma zostać poddana odlewnia zakładowa.

Wspólnie z przewodniczącym ZR Zdzisławem Maszkiewiczem przedstawili działania zmierzające do poprawy sytuacji "Łuczniczka". Uzgodniono też, że ZR zażąda odwołania ministra Janusza Onyszkiewicza, a Prezydium ZR podejmie działania zmierzające do odwołania Zarządu Agencji Rozwoju Przemysłu, który blokuje fundusze przeznaczone na restrukturyzację "Łuczniczka".

Członkowie ZR Jadwiga Poźniak i Włodzimierz Białowąg przedstawił też sytuację w Służbie Zdrowia, omówili akcje protestacyjne pielęgniarek i położnych oraz pracowników Wojewódzkiej Kolumny Transportu Sanitarnego.

Sekretarz ZR Andrzej Piszczyk przedstawił stan przygotowań do obchodów XXIII Rocznicy radomskiego Protestu Robotniczego Czerwiec '76. Omówiono też sprawę wyborów do Wojewódzkiej oraz Powiatowych Rad Zatrudnienia. ZR przegłosował też, pierwszą od dwóch lat, 8,5 procentową podwyżkę płac dla pracowników funkcyjnych zarządu.

ZR przyjął też w trakcie swych obrad następujące stanowiska:

Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska upoważnia Prezydium ZR do wystąpienia do Premiera Rządu RP o pilne dokonanie zmian na stanowiskach członków zarządu Agencji Rozwoju Przemysłu.

Uzasadnienie:

Odwołanie zarządu ARP jest konieczne ponieważ zarząd ARP posiadając do dyspozycji 30 milionów złotych przeznaczonych na restrukturyzację Zakładów Metalowych "Łucznicz" SA w Radomiu nie uruchamia tych funduszy i to pomimo wdrażania przez zarząd ZM programu restrukturyzacji.

Radom 1999.06.22.

Pan Jerzy Buzek

Premier Rządu RP

Warszawa

STANOWISKO nr 2

Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska zwraca się do Pana Premiera o odwołanie ze stanowiska Ministra Obrony Narodowej pana Janusza Onyszkiewicza.

Decyzje Ministra Obrony Narodowej blokujące złożenie przez Wojsko Polskie zamówień na zakup broni strzeleckiej typu "Beryl" w ZM "Łucznicz" SA przyczyniają się do upadku zakładów.

ZM "Łucznicz" SA w Radomiu od 75 lat produkują broń strzelecką na potrzeby obronności i bezpieczeństwa Państwa. Upadek ZM "Łucznicz" spowoduje likwidację kilku tysięcy miejsc pracy w Radomiu - mieście, w którym stopa bezrobocia wynosi 19 procent i stale rośnie, powodując degradację miasta i regionu.

Radom 1999.06.22.

Pan Jerzy Buzek

Premier Rządu RP

STANOWISKO nr 3

Zarząd Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska wnosi o natychmiastowe zawieszenie obowiązywania obwieszczenia Prezesa Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast (Monitor Polski nr 21 z 15.06.1999 r. poz. 307) w sprawie wysokości normatywów miesięcznych spłat kredytu mieszkaniowego z 1 m kw. powierzchni użytkowej lokalu w II półroczu 1999 r. Ponadto wnosimy o jak najszybszą nowelizację ustawy z 30.11.1995 r. o pomocy państwa w spłacie niektórych kredytów mieszkaniowych (Dz.U. nr 5 z 1996 r., poz. 32 z późn. zm.), która winna zmierzać w kierunku zmiany sposobu ustalania ww. normatywu. Naszym zdaniem podstawą jego naliczania winno być przeciętne miesięczne wynagrodzenie na terenie danego powiatu, a nie jak obecnie - województwa.

Nasz Związek już w grudniu ubiegłego roku sygnalizował zagrożenia wynikające z wyliczania wszelkich wskaźników od poziomu wynagrodzeń z nowych województw. W piśmie z 10 grudnia 1998 r., skierowanym do Rady Ministrów, zwracaliśmy uwagę, że silnie ekonomicznie "stare" województwa (np. warszawskie) wywindują znacznie przeciętne wynagrodzenia w nowo tworzonych regionach. I tak się niestety stało. Faktem jest, że Prezes Urzędu Mieszkalnictwa ustalił wysokość normatywu na I półrocze 1999 r. uzależniając ją od poziomu płac ze starych województw. Niestety ww. obwieszczenie ustala na II półrocze 1999 r. wysokość normatywu od poziomu wynagrodzeń w nowych województwach.

Spowodowało to ogromny skok omawianego wskaźnika, w szczególności dla mieszkańców dawnego województwa radomskiego, bo aż o 0,72, podczas gdy dla mieszkańców zamożnego ex-województwa warszawskiego tylko o 0,07.

Nie ma to nic wspólnego z rachunkiem ekonomicznym, a tym bardziej z zasadami sprawiedliwości społecznej. Państwo zobowiązane jest do kreowania takich rozwiązań prawnych i ekonomicznych, aby obywatele mogli wywiązywać się z nałożonych na nich powinności.

Nasze miasto, Radom, jak i cały region, dotknięte są postępującą degradacją gospodarczą, a co za tym idzie, degradacją socjalną całych grup społecznych. Taki znaczący wzrost obciążeń finansowych w sferze mieszkaniowej będzie ekonomicznie nie eko-

nomicznie nie do udźwignięcia dla ubożających z każdym dniem radomskich rodzin pracowniczych.

Apelujemy do wszystkich władz wykonawczych oraz ustawodawczych o podejmowanie mądrych i wyważonych decyzji, mających na uwadze dobro człowieka, o którym tylekroć mówił nasz wielki rodak - papież Jan Paweł II.

ŁUCZNIK POD MON-em

Starciami z policją zakończyła się czwartkowa pokojowa manifestacja pracowników ZM "Łucznik" pod MON w Warszawie. Policja użyła pałek, gazu łzawiącego, armatek wodnych oraz broni palnej z gumową amunicją. Rannych zostało kilku manifestantów.

Do Warszawy zjechało pociągami (w dwóch turach) około 1500 pracowników ZM. W manifestacji brało udział dwóch członków ZR - Zbigniew Cebula i Andrzej Piszczyk. Uczestnicy protestu przywieźli ze sobą transparenty z hasłami, m.in. "Chcemy pracy i płacy", "Chcemy godnie żyć" oraz trumnę i inne akcesoria pogrzebowe, które miały symbolizować "konanie" ZM "Łucznik".

Manifestacja rozpoczęła się o 8.30 pod Ministerstwem Pracy i Polityki Socjalnej, gdzie związkowcy złożyli postulaty na ręce ministra Longina Komołowskiego. Potem, bardzo spokojnie, związkowcy przemaszewowali pod Ministerstwo Gospodarki, gdzie przebywali bardzo krótko, a następnie udali się pod Ministerstwo Skarbu. Tam niestety prośby manifestantów, by ktoś wyszedł i z nimi porozmawiał, nie odniosły żadnego skutku. Doszło do niewielkich przepychanek z kordonem policji, po których rozczarowani pracownicy "Łucznika" poszli pod Urząd Rady Ministrów.

Manifestacja pod URM-em trwała prawie 2,5 godziny. W tym czasie Zbigniew Cebula, przewodniczący "Solidarności" w "Łuczniku" oraz szef tamtejszego OPZZ rozmawiali z przedstawicielami rządu. Po ich powrocie okazało się, że negocjacje te nie przyniosły żadnych ustaleń.

Rozgoryczeni "Łucznikowcy" poszli wtedy pod siedzibę Ministerstwa Obrony Narodowej. W symbolicznym geście protestu przeciwko krzywdzącej ZM polityce tego resortu spalono tam kukłę wyobrażającą ministra Onyszkiewicza.

Wtedy też doszło do kolejnych przepychanek z policją. Funkcjonariusze PP użyli pałek, gazu łzawiącego, a następnie armatek wodnych. Potem policja otworzyła do manifestantów ogień z broni palnej używając gumowej amunicji. Obrażenia

➤ odniosło kilku pracowników "Łuczniaka". Najbardziej uszkodzony został jednak fotoreporter "Naszego Dziennika", któremu policyjna kula wybiła oko.

Następnie dowodzący akcją pacyfikacji manifestacji oficer policji oświadczył, że została ona zdelegalizowana i jednostki policyjne wypchnęły protestujących spod MON-u.

Część manifestantów została przewieziona policyjnymi samochodami na dworzec PKP. Reszta protestujących została tam dokonwojowana przez policyjny kordon.

(PPP)

Nadzwyczajne posiedzenie Prezydium Zarządu Regionu w sprawie pacyfikacji demonstracji "Łuczniaka"

25 czerwca, w piątek, o godzinie 8.00. odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Prezydium ZR poświęcone sprawie pacyfikacji manifestacji "Łuczniaka" w dniu poprzednim. W obradach wzięli udział zaproszeni goście: inspektor Zdzisław Marcinkowski, Komendant Wojewódzki Policji na Mazowsze, inspektor Czesław Gąsiorowski, Komendant Miejski Policji w Radomiu, oraz Dariusz Szwagierek, prezes zarządu ZM "Łuczniak" SA. Oto stanowisko sformułowane na tym posiedzeniu:

Stanowisko

Prezydium Zarządu Regionu NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska, w związku z użyciem przez policję broni palnej, amatek wodnych, gazów łzawiących i pałek podczas pokojowej manifestacji pracowników Zakładów Metalowych "Łuczniak" SA w obronie miejsc pracy, która odbyła się 24 czerwca 1999r. w Warszawie, żąda natychmiastowego odwołania Komendanta Stołecznego Policji w Warszawie inspektora Antoniego Kowalczyka.

Wydanie rozkazu o użyciu broni palnej wobec manifestantów uważamy za groźną prowokację zagrażającą porządkowi publicznemu i dialogowi społecznemu w Państwie Polskim.

Stanowisko

**Prezydium Zarządu Regionu Mazowsze
NSZZ "Solidarność" ws. użycia broni przez
policję wobec demonstrujących Związkowców
z ZM "Łuczniak" w Radomiu**

Prezydium Zarządu Regionu Mazowsze NSZZ "Solidarność" wyraża swój stanowczy protest i oburzenie wobec użycia broni przez policję przeciwko protestującym pracownikom Radomskiego Łuczniaka. Prezydium Regionu Mazowsze popiera słuszne postulaty robotników z Radomia domagających się pracy i płacy jako podstawowych wartości. Nie realizowanie przez Rząd i administrację państwową podpisanych zobowiązań doprowadza do słusznej determinacji protestujących, podważa wiarygodność władzy i w efekcie doprowadzić może do wycofania poparcia NSZZ "Solidarność" dla Rządu. Szczególny ból budzi fakt, iż do tragicznych w skutkach zająć doszło w przededniu pamiętnych Wydarzeń Czerwcowych z 1976 r. w Radomiu i Ursusie.

Prezydium ZR Mazowsze NSZZ "Solidarność" stanowczo domaga się do Rządu RP wyciągnięcia konsekwencji wobec winnych użycia siły. Popieramy słuszne postulaty Związkowców z Radomia. Przekazujemy Wam, w tych dniach, dla Was tak pamiętnych i bolesnych, wyrazy naszego uznania, poparcia i solidarności.

*Przewodniczący NSZZ "Solidarność" Regionu Mazowsze
Jacek Gąsiorowski*

LIST LECHA WAŁĘSY

Gdańsk, 1999.06.25.

**Do Uczestników Obchodów XXIII
Rocznicy Protestu Robotniczego w Radomiu.
Na ręce Przewodniczącego
NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska.**

Szanowni Państwo,

Przed 23 latai komunistyczne władze skierowały przeciw robotnikom Radomia oddziały MO. Władza, która mówiła, że sprawuje władzę w imieniu robotników organizowała dla tych robotników "ścieżki zdrowia". Radomskim robotnikom zgotowano urągające sprawiedliwości procesy. Ale też wywołało to odruchy pomocy i solidarności. To właśnie na radomskich korytarzach sądowych budowała się więź z inteligencją, która zaowocowała w Sierpniu 1980 powstaniem NSZZ "Solidarność" - związku zawodowego, który odmienił oblicze świata. Każda rocznica skłania do refleksji i zadumy. Niech pamięć o proteście sprzed 23 lat będzie w tym mieście zawsze żywa.

Lech Wałęsa

LIST

Szanowny Panie
Senatorze!

Serdecznie dziękuję za zaproszenie na obchody XXIII rocznicy Protestu Robotniczego w Radomiu. Niestety, ze względu na podjęte wcześniej zobowiązania związane z pełnieniem funkcji Marszałka Senatu RP nie mogę uczestniczyć w tych uroczystościach.

Cieszę się, że "Solidarność" Ziemia Radomskiej pamięta o proteście robotniczym z 1976 roku. Przekonana jestem, że tamte wydarzenia pamięta większość Polaków. Czas walki o prawa człowieka, przeciwstawienia się niesprawiedliwości trzeba pamiętać.

Wszystkim zebrany przy pomniku Protestu Robotniczego Czerwiec '76 życzę, aby wydarzenia Czerwca były dla nas źródłem wiary i nadziei, że ofiara robotników Radomia, Ursusa i innych miast nie poszła na marne i przyczyniła się do budowy i rozwoju wolnej i demokratycznej Polski.

Łączę wyrazy szacunku
Alicja Grześkowiak

Od Redakcji: 21 czerwca w sali posiedzeń Senatu RP w Warszawie odbyło się seminarium na temat: "Rynek pracy w okresie reformy państwa". Spotkanie zorganizował senator Dariusz Kłeczek, przewodniczący senackiej Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, we współpracy z Grażyną Zielińską, prezesem Krajowego Urzędu Pracy. Seminarium otworzył senator Zdzisław Maszkiewicz. Oto jego referat wstępny:

Zdzisław Maszkiewicz

Rynek pracy w okresie reformy państwa

Ustawowe uregulowania prawne dotyczące polityki rynku pracy w latach dziewięćdziesiątych oparty się na rozstrzygnięciach przyjętych w trzech ustawach, tj.: ustawie z 29.12.1989 r. "O zatrudnieniu", z 16.10.1991 r. "O zatrudnieniu i bezrobociu" oraz ustawie z 14.12.1994 r. "O zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu" i ich 25 nowelizacjach.

Ustawa "O zatrudnieniu" regulowała problematykę bezrobocia, które pojawiło się na rynku pracy w związku z transformacjami ustrojowymi, określiła wysokość zasiłku dla bezrobotnych, jednak nie został określony czasookres ich pobierania. Uprawniony do zasiłku został bardzo duży krąg osób, do którego zaliczono nawet tych, którzy nigdy nie pracowali. Głównym celem bowiem było wówczas dążenie do ochrony przed ubóstwem osób pozostających bez pracy niezależnie od przyczyn tego stanu rzeczy. W systemie prawnym dominujące były cechy socjalne. Jednakże w późniejszym okresie nastąpiło odejście od państwa opiekuńczego w kierunku ograniczonego państwa socjalnego, a nawet minimalnego, czemu dały wyraz kolejne zmiany ustawy, które prawo do zasiłku zamierzały powiązać z faktem dotychczasowej pracy dla osób aktywnie poszukujących pracy, czego wyrazem była kolejna ustawa "O zatrudnieniu i bezrobociu". Na mocy tej ustawy z administracji ogólnej wydzielono służby zatrudnienia – późniejszy system urzędów pracy. Kolejna zmiana do tej ustawy wprowadziła pojęcie rejonów administracyjnych zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym, na terenie których mogą być stosowane szczególne instrumenty ekonomiczno-finansowe i inne preferencje w celu ograniczenia bezrobocia i jego skutków.

Wprowadzono kontrolę przestrzegania przepisów ustawy.

Ustawa "O zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu" wpro-

➤ wadziła zmianę zasad przyznawania zasiłków dla bezrobotnych – wprowadzono waloryzację cenową w miejsce dotychczasowej płacowej. Wprowadzono również zmiany o charakterze dyscyplinującym bezrobotnych, wymuszającym aktywniejsze zachowanie się na rynku pracy. Zmiany polegały na przebudowie systemu świadczeń przysługujących osobom pozostającym bez pracy pod kątem zbliżenia obowiązujących rozwiązań do modelu docelowego, opartego na systemie ubezpieczenia na wypadek bezrobocia. Wprowadzając zasiłki i świadczenia przedemerytalne oraz przemieszczając osoby bezrobotne samotnie wychowujące dzieci do Ośrodków Pomocy Społecznej dokonano zmodyfikowania dotychczas obowiązującego systemu socjalnego.

Problemy niepełnosprawnych osób bezrobotnych zostały uregulowane odrębnie ustawą z 29 grudnia 1989 r. "O zatrudnieniu i rehabilitacji zawodowej osób niepełnosprawnych".

Zapoznanie się z ustawowymi regulacjami polityki rynku pracy w latach dziewięćdziesiątych wskazuje na niestabilność systemu. Uchwalenie trzech ustaw o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz konieczność licznych nowelizacji świadczy o ich nieadekwatności, zarówno do sytuacji na rynku pracy, jak i realizowanej polityki rynku pracy. Tworzyło to sytuacje niepewności zarówno dla pracodawców jak i pracobiorców, ograniczając horyzont czasowy podejmowania racjonalnych decyzji. Niestabilność regulacji ustawowych utrudniała także działanie podmiotów polityki rynku pracy, w tym zwłaszcza urzędów pracy.

W warunkach niestabilności cechą determinującą zachowania uczestników procesów na rynku pracy stało się przystosowanie do rozwiązań bieżących, które w każdej chwili mogły być zmienione.

Kolejne regulacje ustawowe z zakresie zatrudnienia i bezrobocia wprowadzały między innymi zmiany definicji podstawowych kategorii występujących na rynku pracy; dotyczyło to np. absolwentów i (w szcze-

gólności) bezrobotnych. Wielokrotne zmiany i dostosowywanie do koncepcji polityki rynku pracy wywoływały skutek uboczny, utrudniając dokonywanie porównań i analiz tych zbiorowości w Polsce w latach dziewięćdziesiątych.

Poziom bezrobocia jest zależny od sytuacji kraju, zatem obecnie przeprowadzane reformy nie wpłyną zasadniczo na faktyczną liczbę i kondycję podmiotów gospodarczych, czy na rzeczywistą ilość osób bezrobotnych. Zmiany następują przede wszystkim w segmencie rynku pracy obejmującym oświatę, służbę zdrowia i administrację.

Od końca ubiegłego roku ogromną pracę organizacyjną związaną z reformą wykonują urzędy pracy. Dzieje się to niezależnie od realizacji zadań bieżących. Od 1 stycznia 1999 roku przekazano w gestię starostów sprawy związane z zatrudnieniem i rehabilitacją zawodową osób niepełnosprawnych, a także orzekanie o stopniu niepełnosprawności. Wymagało to zintensyfikowania i przekazania tworzącym się urzędowi powiatowemu ogromnej ilości dokumentacji bardzo ważnej, bo niosącej ze sobą skutki finansowe.

Początek roku 1999 charakteryzował się znacznym wzrostem liczby bezrobotnych nowo rejestrowanych. Było to spowodowane zmianą systemu ubezpieczeń społecznych. Sytuacja powyższa spowodowała, że w urzędach pracy dominowały działania czysto administracyjne, polegające na sprawnej administracji i zgłoszeniu bezrobotnych do ZUS, kosztem wykonywania zadań statutowych (aktywne pośrednictwo, doradztwo personalne).

Z powodu przejęcia roli płatnika składki na ubezpieczenie społeczne, system urzędów pracy zmienił się w instytucję o charakterze bardziej "socjalnym", od czego odchodzono od początku obowiązującej pierwszej ustawy o zatrudnieniu i bezrobociu

W wyniku reform wprowadzonych od 1 stycznia tego roku straci pracę pewna grupa osób z sektora służby zdrowia, oświaty i administracji. ➤

➤ Dziś jest jeszcze za wcześnie, aby określić dokładnie liczbę tych osób.

Założenie, że pracowników urzędów w miastach tracących status wojewódzkich przejmą w większości powiaty, nie do końca się potwierdziło. Starostowie i marszałkowie spełniają wymóg ustawy zatrudnienia przejętych pracowników do 30 czerwca. Istnieją podstawy, by sądzić, że znaczna część urzędników nie otrzyma propozycji dalszej pracy. Nie wiadomo jednak jak wpłynie to na ostateczną liczbę zmniejszenia zatrudnienia, ponieważ często w miejsce zwolnionych przyjmuje się nowe osoby (z uzasadnieniem, że są to lepsi "fachowcy").

Zapowiedziano już pierwsze zwolnienia grupowe związane z reformą służby zdrowia (np. kolumna transportu sanitarnego). Do tych grup zawodowych kierowane są w poszczególnych województwach programy wykorzystujące możliwości ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu. Wojewódzki Urząd Pracy w Warszawie, na przykład, przygotował kilkanaście wariantów planowanych działań wobec poszczególnych grup zawodowych w służbie zdrowia.

Najmniej informacji posiadamy dzisiaj na temat zmian na rynku pracy w odniesieniu do osób zatrudnionych w oświacie, ze względu na późniejszy termin wejścia w życie odpowiednich ustaw.

W okresie wprowadzania w życie podjętych ostatnio reform po raz kolejny potwierdziło się znaczenie i sprawność obecnie funkcjonującego systemu Urzędów Pracy. Oprócz wykonania wspomnianej już gigantycznej pracy związanej ze zgłoszeniem do ZUS nowych świadczeniobiorców i przekazywaniem zadań do powiatów, urzędy pracy wdrażają w skali całego kraju system informatyczny PULS, który ujednolici sposób załatwiania spraw związanych z bezrobociem. Wszystko to odbywa się przy realizacji zadań bieżących, na "żywym organizmie", bez żadnego dodatkowego wsparcia finansowego czy etatowego (a nawet wręcz przeciwnie). Siłą rzeczy nasuwa się wniosek o konieczności pozostawienia systemu w istniejącej obecnie formie, wypracowanej zresztą przez kilka lat w oparciu o doświadczenie państw z długą tradycją gospodarki rynkowej.

Z PRAC KK

Stanowisko Komisji Krajowej ws. Integracji Polski z Unią Europejską

Zważywszy, że:

- Polska od tysiąca lat związana jest z chrześcijańską cywilizacją Zachodu, której wartości współtworzyła i broniła,

- Demokratyczne i suwerenne państwa Zachodniej Europy wyciągając wnioski z tragicznych doświadczeń przeszłości oraz dążąc do wyeliminowania źródeł konfliktów między narodami Europy, osiągnęły pokój, bezpieczeństwo i dobrobyt swoich obywateli poprzez pogłębianie współpracy gospodarczej i politycznej w trakcie procesu integracji, który doprowadził do utworzenia Unii Europejskiej,

- W 1989 roku naród polski odzyskał możliwość suwerennego decydowania o swoim losie i pragnąc zapewnić sobie bezpieczeństwo, stabilną demokrację i godziwe warunki życia, chce zajmować należne mu miejsce w rodzinie narodów europejskich, od której został przemocą oddzielony,

- obecność Polski może wzbogacić zjednoczoną Europę o wynikające z chrześcijańskiego dziedzictwa i tradycji niepodległościowej wartości narodowe i kulturalne, które Polacy przechowali mimo wieloletnich prób ich zniszczenia, zwłaszcza w ostatnim pięćdziesięcioleciu przez zbrodnicze totalitarne systemy faszyzmu i komunizmu oraz podziękując wizję Unii Europejskiej jako związeku ekonomicznego, społecznego i politycznego państw, które wewnętrzne kwestie polityczne i społeczne regulują w zgo-

➤ dzie z własną tradycją i biorąc pod uwagę, że spełnienie aspiracji narodu polskiego możliwe jest pod warunkiem rozwoju gospodarczego, któremu harmonijnie towarzyszy postęp socjalny i trwały wzrost zatrudnienia, zapewniający wzrost poziomu życia i dobrobytu społecznego, Komisja Krajowa NSZZ "Solidarność" potwierdza przekonanie o celowości przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.

NSZZ "Solidarność" uważa jednocześnie, że proces włączania Polski do struktur europejskich niesie ze sobą cały szereg wyzwań. Dlatego też Rząd RP powinien szczególnie uważnie prowadzić prace przygotowawcze do członkostwa w UE, kontynuując i intensyfikując program reform gospodarczych i społecznych. Członkostwo w Unii Europejskiej od samego początku musi być dobrze wykorzystane dla rozwoju cywilizacyjnego Polski i poprawienia statusu materialnego Polaków. Musi ono również przyczynić się do umocnienia pozycji Polski w Europie, a w szczególności w regionie Europy Środkowej i Wschodniej.

W procesie przygotowania do członkostwa Rząd RP powinien opracować szczegółowy harmonogram działań, które będą podejmowane w poszczególnych dziedzinach gospodarczych i regionach. Harmonogram ten powinien uwzględniać możliwe do wykorzystania środki finansowe dostępne z Unii Europejskiej oraz wskazywać sposoby zapewnienia niezbędnego udziału finansowego ze strony państwa polskiego. W tym kontekście szczególnie pilne są zmiany prawne i instytucjonalne, aby zapewnić dobre przygotowanie programów, kontrolę wykorzystania środków pomocowych oraz tworzenie polityki rozwoju regionalnego przez władze rządowe i samorządowe.

KK NSZZ "Solidarność" wskazuje równocześnie

na najważniejsze obszary, w których stanowisko związków zawodowych powinno być uwzględnione:

- proces dostosowywania do standardów socjalnych, istniejących w krajach członkowskich Unii Europejskiej, zwłaszcza ze względu na przystąpienie do Jednolitego Rynku UE, w tym w szczególności sprawy wynikające z przyjęcia przez Polskę Europejskiej Karty Społecznej;
- problem zwalczania bezrobocia i przeciwdziałanie jego powstawaniu, a w szczególności przeciwdziałanie powstawaniu bezrobocia strukturalnego; w tym kontekście niezwykle ważne jest, by reforma szkolnictwa polskiego została sprawnie i szybko przeprowadzona oraz uzupełniona o klarowny program kształcenia ustawicznego – NSZZ "Solidarność" opowiada się w tym miejscu za przyjęciem przez państwo polskie takiego rozumienia nakładów na szkolnictwo, naukę i kształcenie ustawiczne, które nada tym nakładom rangę inwestycji strategicznej;
- proces dostosowywania polskiego przemysłu do warunków konkurencji, jakie panują w ramach Jednolitego Rynku UE, przy równoczesnym podnoszeniu poziomu zatrudnienia i polepszania warunków pracy;
- problem przyszłego przystąpienia Polski do Europejskiej Unii Gospodarczej i Monetarnej oraz przyjęcia wspólnej waluty euro; działania te będą miały znaczący wpływ na rynek pracy w Polsce, na warunki życia i pracy polskich pracowników, a także na konkurencyjność polskich przedsiębiorstw i producentów;
- kwestie zmian strukturalnych w pol-

skim rolnictwie oraz reformy wspólnej Polityki Rolnej UE, w szczególności z uwzględnieniem polityki rozwoju regionów wiejskich i wsi.

Sprostanie wyzwaniom w tych obszarach jest warunkiem sukcesu rozszerzenia Unii Europejskiej i leży zarówno w interesie państw kandydujących jak i państw członkowskich. Oczekujemy, że osiągnięcie tego celu, możliwe przy zapewnieniu stabilności gospodarczej, społecznej i politycznej w trakcie wprowadzania czterech swobód jednolitego rynku (swobody przepływu towarów, usług, kapitału i osób) będzie leżało w centrum uwagi instytucji europejskich i będzie istotnie wspierane przez programy wspólnotowe na rzecz rozwoju krajów kandydujących.

Unia Europejska opiera się nie tylko na fundamentach Jednolitego Rynku i wspólnoty politycznej, ale również na zasadzie solidarności. Oznacza to równe dla wszystkich prawa socjalne i solidarne ponoszenie ciężaru transformacji regionów słabiej rozwiniętych. Dlatego też NSZZ "Solidarność" stanowczo domaga się równoprawnego (obok sfery gospodarczej i politycznej) traktowania sfery socjalnej podczas negocjacji z Unią Europejską.

Konieczne jest również – ze względu na specyfikę stosunków własnościowych w Polsce oraz dysproporcje cen ziemi i siły nabywczej społeczeństw – wynegocjowanie podobnie jak w niektórych krajach UE specjalnych przepisów dotyczących obrotu ziemią.

Od Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych i jej organizacji afiliowanych z krajów Unii Europejskiej domagamy się nacisku na instytucje europejskie i rządy krajów członkowskich Unii, w celu pełnego i równoczesnego z akcesją przejęcia przez nowych członków dorobku wspólno-

towego w dziedzinie socjalnej. Częścią tego dorobku jest dialog społeczny na poziomie europejskim. Wyrażamy przekonanie, że włączenie się do tego dialogu organizacji związkowych z krajów kandydujących powinno się odbyć jak najszybciej również w dziedzinie europejskich negocjacji zbiorowych w ramach mandatu EKZZ.

Przyjęcie nowych krajów członkowskich powinno być poprzedzone reformą finansów i instytucji Unii Europejskiej, tak aby sprostać nowej rzeczywistości Unii znacznie poszerzonej i bardziej zróżnicowanej. Reforma instytucjonalna powinna zmierzać nie tylko do usprawnienia procedur podejmowania decyzji, lecz również do ich demokratyzacji poprzez wzmocnienie struktur przedstawicielskich. Proces reformowania Unii Europejskiej jest zadaniem przede wszystkim obecnych krajów członkowskich. NSZZ "Solidarność" stoi jednak na stanowisku, że kraje, z którymi rozpoczęto już negocjacje akcesyjne, w tym Polska, jako żywotnie zainteresowane przyszłym kształtem instytucji europejskich, powinny być w ten proces jak najszybciej włączone. W żadnym razie zaś nie zaakceptujemy nieudolności, obecnego bezwładu i braku woli działania odpowiedzialnych za reformę jako pretekstu do opóźnienia rozszerzenia Unii lub zamrażania bądź spowalniania negocjacji.

Uwzględnienie tak nakreślonego stanowiska NSZZ "Solidarność" stworzy solidne podstawy integracji Polski z Unią Europejską, a w konsekwencji możliwość uzyskania przez Polskę na równych prawach bezpośredniego wpływu na kształtowanie nowego porządku europejskiego.

Od Redakcji:

Informujemy PT Czytelników, że lipcu i sierpniu "Biuletyn" będzie ukazywać się co dwa tygodnie - począwszy od 5 lipca.

ZURICH-SOLIDARNI Otwarty Fundusz Emerytalny

PRZYPOMINAMY!:

Oferta Zurich-Solidarni, oparta na współdziałaniu i współdziałaniu dwóch solidnych partnerów - Zurich Financial Services i NSZZ "Solidarność" - jest skierowana do każdego, kto ceni sobie bezpieczeństwo i niezależność.

Wysoki kapitał założycielski i rozwinięta struktura dystrybucji dają gwarancje, że fundusz będzie duży i stabilny, co pozwoli na pobieranie konkurencyjnych opłat z korzyścią dla klienta.

Ubezpieczenie w II filarze - członkostwo w OTWARTYM FUNDUSZU EMERYTALNYM

Decyzję, który fundusz emerytalny wybrać pozostawiono każdemu z osobna, natomiast to kto może być jego członkiem zostało dokładnie określone w ustawie "O systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998r.

Warunki są następujące:

- urodzenie po dniu 31 grudnia 1948r.,
- podleganie w dniu zawarcia umowy obowiązkowemu ubezpieczeniu emerytalnemu na podstawie art.6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz.887).

UWAGA:

- Otwarty fundusz emerytalny nie może odmówić zawarcia umowy z osobą spełniającą wyżej wymienione warunki.
- Umowę z funduszem emerytalnym muszą zawrzeć osoby urodzone po 31 grudnia 1968 roku - muszą to zrobić do 30 września 1999r. Osoby urodzone pomiędzy 31 grudnia 1948r. a 31 grudnia 1968r. mają czas na podjęcie decyzji do końca 1999r. Kto tego nie robi, drogą losową zostanie przypisany do dowolnego OFE.
- Cała nasza składka na ubezpieczenie społeczne - 45% zarobków - wpłynie jak poprzednio do ZUS. 36 procent zarobków, czyli ok. 4/5 odprowadzanej składki, pozostanie na celowym funduszu ZUS-u, 9% naszych zarobków (ok. 1/5 odprowadzanej składki) ZUS przeleje w naszym imieniu do wskazanego otwartego funduszu emerytalnego. Oznacza to, że pieniędzy nie otrzymamy do ręki, a jedynie wskażemy fundusz emerytalny.

Te 9% naszych zarobków - Powszechne Towarzystwo Emerytalne Zurich Solidarni będzie inwestować. Urząd Nadzoru nad Funduszami Emerytalnymi, co roku ogłaszać będzie średnią stopę zwrotu. Porównanie jej ze stopą zwrotu wybranego przez funduszu emerytalnego, powie nam, czy dobrze inwestowane były nasze składki. Składki gromadzone w funduszu emerytalnym posiadają gwarancje Skarbu Państwa.

I pamiętajmy - Solidarność wybiera ZURICH-SOLIDARNI!!!

Od zaangażowania, wiedzy i doświadczenia naszych pracowników oraz realizowanej strategii inwestycyjnej zależeć będzie wysokość przyszłej emerytury członków Zurich Solidarni OFE.

Polityka inwestycyjna funduszu oparta będzie na dążeniu do osiągnięcia maksymalnego stopnia bezpieczeństwa i rentowności dokonywanych lokat. Portfel inwestycyjny zostanie oparty głównie na obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa i Narodowy Bank Polski. Zdając sobie sprawę z dużego potencjału polskiej gospodarki, część środków funduszu zostanie ulokowana w akcjach polskich spółek i innych papierach korporacyjnych. Dobór aktywów do portfela funduszu poprzedzony będzie wnikliwą analizą. Mając za partnera Zurich Financial Services Group - zarządzającego na świecie aktywami o wartości ponad 400 miliardów USD - menadżerowie funduszu będą mieli możliwość skorzystania z doświadczenia w zakresie lokowania środków na rynkach zagranicznych.

Dążąc do osiągnięcia jak najlepszych wyników proporcje pomiędzy poszczególnymi kategoriami lokat będą zmienne, uzależnione od sytuacji makroekonomicznej i rynkowej. Wyniki inwestycyjne funduszu będą na bieżąco monitorowane, a strategia inwestycyjna w miarę potrzeb korygowana. Podstawowym celem przyjętej strategii inwestycyjnej jest zapewnienie członkom Zurich Solidarni OFE w długim horyzoncie możliwie najwyższego zwrotu z inwestycji, a co za tym idzie w przyszłości wysokiej emerytury.

Wybory ławników ludowych

W związku z upływem kadencji ławników Sądu Pracy jest możliwość wystawienia przez NSZZ „Solidarność” kandydatów na ławników kadencji 2000 - 2003. W związku z tym należałoby wytypować jak największą ilość kandydatów tak, aby w każdym z sądów okręgowych i rejonowych znaleźli się nasi kandydaci w liczbie większej, niż liczba przewidywanych miejsc.

Kandydat na ławnika musi mieć ukończone 26 lat, wysokie morale, mieszkać lub pracować w miejscu kandydowania. W ww. sprawach proszę kontaktować się z Zarządem Regionu. Zgłoszeń kandydatów dokonują Komisje Zakładowe na specjalnych blankietach.

Wybiera się :

- 182 ławników do Sądu Okręgowego - w tym 60 ławników do Sądu Pracy.
 - 120 ławników do Sądu Rejonowego - w tym 48 ławników do Sądu Pracy.
- Do Sądów Pracy wybiera się:
- do Sądu Okręgowego: 30 ławników ze związków zawodowych
30 ławników z administracji państwowej
 - do Sądu Rejonowego: 24 ławników ze związków zawodowych
24 ławników z administracji państwowej.

KOMUNIKATY/OGŁOSZENIA

Szkolenie

Dział Szkoleń Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska organizuje szkolenia dla działaczy Komisji Zakładowych.

Zapisy i wpłaty przyjmowane są w siedzibie Zarządu Regionu, przy ul. Traugutta 52 w Radomiu, tel. 362-51-61.

Tematy szkoleń:

- szkolenie negocjacyjne - dwuetapowe:
I etap, 3 dni - temat: „Podstawy negocjacji”, koszt 130 zł
II etap, 4 dni - temat: „Układy zbiorowe pracy”, koszt 170 zł.
- szkolenie ekonomiczne, 5-dniowe - koszt 250 zł.

Zapraszamy do udziału!

Od Redakcji:

Informujemy PT Czytelników, że lipcu i sierpniu „Biuletyn” będzie ukazywać się co dwa tygodnie - począwszy od 5 lipca.

*Przewodniczący Sekcji
Szkoleń ZR
Andrzej Gut*

PROŚBA O POMOC DLA MOJEGO SYNKA

Zwracam się z uprzejmą prośbą o pomoc w uzyskaniu pieniędzy na przeszczep szpiku kostnego u mojego synka Adasia, który zachorował na białaczkę.

Operacja ta jest jedyną szansą na uratowanie jego życia. Adaś ma 6 lat i jest moim jedynym dzieckiem. Tylko uzyskanie odpowiedniej kwoty pieniędzy umożliwi wykonanie operacji.

Za wszelką, nawet najdrobniejszą pomoc, która daje nam nadzieję i stwarza szansę uratowania życia Adasia, dziękuję wraz z nim.

Mama

Wpłaty można dokonywać na konto:

Fundacja Pomocy Dzieciom
z Chorobą Nowotworową
01-849 Warszawa,
ul. Przybyszewskiego 47
nr konta: **Grupa PKO SA
V Oddział w Warszawie**
12401066-0913276-2700-
401112-001-0000
hasło: Adam Bańkowski

Każdą wpłatę na rzecz Fundacji można odliczyć od podatku.

**BIULETYN INFORMACYJNY
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"
ZIEMIA RADOMSKA**

**26 - 600 Radom
ul. Traugutta 52
tel. 36 25161, fax 36 238 04
Redakcja: Paweł PODLIPNIAK
tel. 360 - 03 - 38
Skład: M.W.**

Wykonano przy użyciu sprzętu z dotacji
Instytutu Wolnych Związków Zawodowych AFL-CIO

egzemplarz bezpłatny

**Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność” Ziemia Radomska
PKO BP I O/Radom 10204317- 4079 - 270 - 1 - 111**